

Farmor och farfar i Ask.

Liksom för mamma var mina farföräldrar viktiga personer under min uppväxt. De hette Anna och Nils och bodde i Ask tillsammans med min faster Iris. Mamma hade arbetat som hemsyster där och träffat min pappa, som bodde granne med skolan där mamma hade sin tjänstebostad.

Som nygift bodde mamma med min bror där de första åren innan de fick lägenhet i Malmö. Farfar hade också haft ett stort lantbruk i Konga under min pappas uppväxt. Granliden hette gården men kallades också Syrehuset. Pappas bror Göte hade trävarohandel i trakten och pappa körde lastbil för honom. Men tyvärr gick min farbror i konkurs och pappa fick söka jobb i Malmö.

För mig representerade farmor och farfar höjden av trygghet. Det bästa jag visste, var

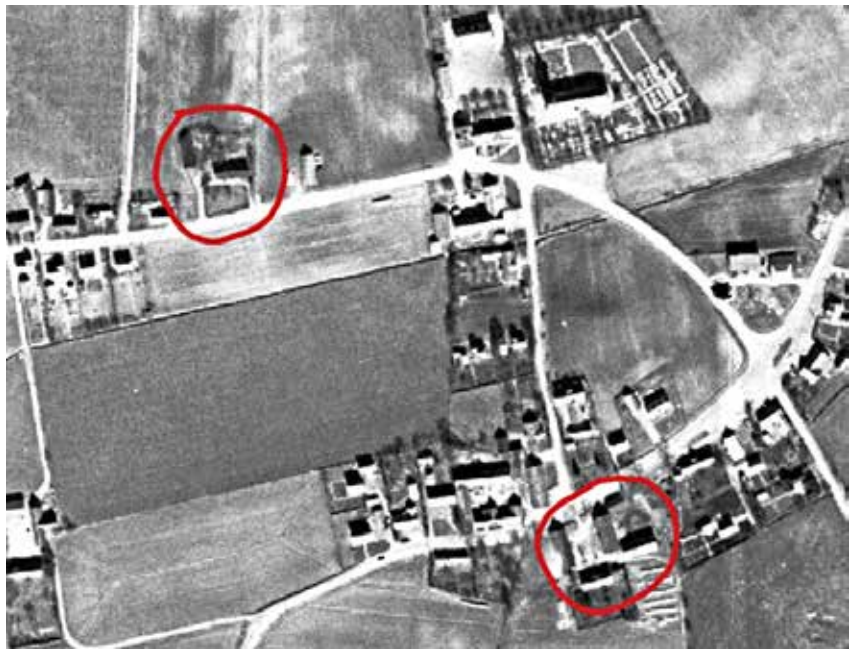

Syrehuset under Kongaö, senare kallat Granliden.

att på morgnarna innan de hade gått upp lägga mig mellan dem, där kunde inget ont hända mig. Farmor och jag hade en liten "morgonritual". Farmor hade långt tunt hår och efter frukosten skulle jag hjälpa henne att kamma och fläta håret. En liten ritual som knöt oss samman. Farfar hade sin givna plats i gungstolen. På söndagarna satt de sidan om ett litet runt bord och lyssnade på gudstjänsten i radion.

Jag och min bror tillbringade många lov hos farmor och farfar. Faster Iris hade postkontor i endan av huset och tidigt på morgonen kom det en postman med en säck med post som skulle delas ut. Min bror och jag hjälpte till att sortera posten. Alla i trakten var gamla bekanta till min pappa och hans syskon. Jag fick alltid höra att jag var lik min pappa.

Min faster hade höns och att få gå och hämta ägg var ett förtroende. Jag var alltid ivrig att visa mig stor nog för det förtroendet, men som 7-åring är det inte alltid det lyckas. Min faster hade förmanat mig otaliga gånger att bära äggen i en korg och inte i kjolen. Men en

Uppe till vänster Ask Nr.12 (poststationen) och nere till höger Ask Nr.1.

Familjefoto från Granliden (Syrehuset) 1922. Från vänster Herbert, farmor Anna, farfar Nils med min pappa Stig. Flickan med rosett i håret är Iris och sidan om henne står Göte.

Herbert Paulsson på Nr.1, som han arrenderade tillsammans med Göte 1939-1954.

Min pappa Stig föder upp kalkoner i Ask.

dag var det precis det jag gjorde. Det gick bra ända tills jag kom innanför dörren, då tappade jag greppet om kjolen. Krasch! Alla äggen låg krossade på köksgolvet! Farfar blev arg och sa inte ett ord till mig resten av den dagen.

Min faster skakade på huvudet och suckade. Min fasters schäfer, Butter, fick slicka upp det mesta av äggen. Den händelsen glömmar jag aldrig.

Jag glömmar heller aldrig den dagen farmor lärde mig att grädda pannkakor. Min faster var rädd att jag skulle bränna mig, men det gick bra med farmors hjälp. Övning ger till sist

lyckade resultat och den dagen blev det många mindre lyckade pannkakor, som farfar och Butter åt med glädje.

Bland djuren som min faster hade fanns också en tam kaja som bodde hos hönsen. Den hette Kalle och hade skadat ena benet. Kalle kunde säga Anna och svarade om man kallade på honom. Var man riktigt försiktig kunde man få

Elsa Paulsson f Henrysson, hemsyster i Ask mellan 1948 och 1950.

"En dröm och en fortsättning.

I drömmen sökte jag efter en sak som jag behövde. Det heter ju att den som söker han finner. Men hur jag sökte så fann jag det inte.

När jag vaknade och blev medveten om att jag befann mig på Lunds Hemsysterskola, så insåg jag att här fanns den inte. Men i Malmö på BB där jag nyligen praktiserat och dagligen handskats med en, där stod den, lavemangskannan jag sökte.

Det var nu i slutet av utbildningen och dags att söka jobb. Jag hade fått ett tips om en tjänst i Ask och Konga. Jag förhörde mig om den och det blev bestämt att jag skulle resa dit. De ville se vem de anställde och jag ville se bostaden, som ingick i lönen 186 kronor efter skatt.

Hemhjälpnämnden mötte upp vid buss-hållplatsen och vi travade iväg till lägenheten. Båda parter var nöjda, jag fick jobbet. Det var en trevlig 2-rumslägenhet jag skulle bo i. Jag öppnade en garderobsdörr och tro mig eller ej, men där stod den på golvet, lavemangskannan jag drömt om.

Jag stod alldeles förstummad. Det var alltså meningen att jag skulle hit. Jag fick bekräftelse på att jag kommit rätt.

Det visade sig också att jag bodde granne med Stig, som skulle bli min make, men det är en annan historia. "

klappa honom på huvudet. På kvällarna kunde man se Kalle sitta mellan de två största hönsen inne i höns-huset. De beskyddade honom. Men en dag var han

bara försvunnen. Vi fick aldrig veta vad som hänt honom.

När min bror var liten hade min faster två hundar, Bister och Bambi. Bister var en schäfer som min pappa en dag kom hem med till min mammas förfäran. De bodde då i en liten lägenhet och hade inte plats för en stor hund.

Kalle, den tama kajen, får sig en matbit.

Iris Paulsson skötte poststationen i Ask från 1940-talet till den lades ner. När lantbrevbäraren Arvid Olander gick i pension tog Iris körkort och tog över rundan med sin vita Saab. (Arvid hade en vit Amazon (red anm.))

Min faster fick överta den. Jag har bara ett svagt minne av Bister. Kommer ihåg att man kunde bara klappa honom på huvudet och att han en gång hade klämt svansen i fasters kassaskåp. Var min pappa hade fått Bister ifrån förblir en gåta, då de som vet svaret nu är borta.

Bambi var en mellanpincher. Har inte några minnen om Bambi mer än vad mamma har berättat.

När min bror var nyfödd klädde de hans nalle med min brors kläder. Det fick Bambi att ligga och vakta nallen en hel dag i tron att det var min bror. Nallen luktade ju som min bror. Till sist visade de min bror för Bambi, och då förstod han att han vaktat fel föremål. Gissa om Bambi blev sur.

Min farfar hade som ung varit kusk på Kongagården som nu är Bed & Breakfast. Gården är också en Rehab-gård där man kan få gå om man är utbränd. Jag har fått mig berättat att när min farfar uppvaktade min farmor gick han från Kongagården till Björkebacken i Kågeröd där min farmor bodde.

Bodil Paulsson

Texten till denna artikel är hämtad från min självbiografi "Flyg på vingar av kärlek" och min mammas memoarbok "Min bit på jorden". I memoarboken berättar min mamma bl.a. om sin tid i Ask. De som är intresserade av boken kan skriva ett sms till 070-1187095 eller bodilpa09@gmail.com så berättar jag mer.